

Didžiai gerbiami Europos Parlamento nariai!

Leiskit pasveikinti Jus ir palinkėti kuo geriausios kloties Jums stiprinant kiekvienos šalies ekonominį augimą, taiką ir vienybę, bei visuotinius tiesos ir humanizmo principus.

Džiaugiuosi permaina, kuri, žinoma, susijusi su ES, tai, kad jaunimas gali laisvai keliauti, studijuoti ir dirbti kitose šalyse. Tačiau man, vyresnės kartos atstovei, rūpi, kaip gyvena ir gyvens mano vaikai ir vaikaičiai ateityje...

Kiek išgyvenom džiaugsmo, pasididžiavimo savo nacionaliniu pinigų – litu, o dabar vėl turėsime kitą – eurą. Tai sukūrė eilinius žmones, tiksliau dar labiau juos nuskurdins. Kaipgi jie, mano vaikai ir vaikaičiai, galės įsigyti būstą, jei jo kainos milijoninės, o šnekos apie nekilnojamojo turto mokestį, kuris dar išaugsis, labai neramina. Man atrodo, kad euras bus reikalingas tik prekybininkams ir verslininkams, kurių pelnas didės ne dešimtimis, šimtais, o tūkstančiais.

Manau, kad ateityje mano vaikaičiai tikriausiai jau nebekalbės lietuviškai. Skaitydama spaudą vis daugiau randu pasisakymų apie gimtąją kalbą ir net magiškų skaičių, kad lietuviškai kalba apie 2,7 mln. lietuvių Lietuvoje ir apie 640 tūkst. – užsienyje. Lietuvių kalbą moka ir ją gali naudoti daugiau nei 90 proc. kitakalbių Lietuvos gyventojų. Vadinasi - lietuvių kalba neišnyks. Džiugu. Bet ji nebeskambės jaunimo lūpose kaip skamba dabar...

Visi suprantame, kad pagrindinės kalbų nykimo kaltininkės yra globalizacija ir migracija, į kurių glėbį pakliūs ir mūsų vaikai, nes ekonominiai sunkumai vers keltis į kitas šalis ir ieškoti skalesnės duonos. Gyvendami svetimuose kraštuose jie išilies į tų šalių kultūrą, o grįžę atgal į Lietuvą įneš ir svietimos kultūros tradicijų, papročių, kurie išstums mūsų tradicines šventes. Jau dabar nepriimtinos man Helovino, Valentino dienos šventės bei kitos apraiškos.. O juk mes, lietuviai, turime pakankamai savų švenčių. Vargu, ar lietuvių kultūra, meno tradicijos sugebės pasipriešinti Vakarų menui, nes masinė migracija ir globalizacija niveliuoja žmonių gyvenimo būdą ir siaurina tautinės kalbos vartojimo sferą. Mūsų kalba ir šiuo metu vis labiau teršiama svietimybėmis. akivaizdus pavyzdys, kai Vilniau ir kitų didžiųjų miestų įvairios firmos, parduotuvės „puošiasi“ vien angliškais pavadinimais. O šių dienų savotiškas interneto ir trumpųjų žinučių žodynas ir rašyba, kuris tikrai gyvuos ir ateityje, - taip pat grėsmė kalbai.

Kyla man abejonių ir dėl žemės ūkio, nors didžiausi ES narystės naudos gavėjai yra žemdirbiai, kuriems tenka įvairių struktūrinių fondų parama. Niekas nekalba, nediskutuoja, koku būdu bus atsilyginta už paramą, kiek valstybė mokės ES. Nuskurs mano vaikaičiai, ant kurių pečių guls mokesčiai. Nesuprantamas man ES paramos skyrimas ūkininkams, kurie atsisako savo ūkio. Teigiama, kad neverta laikyti smulkių ūkių, bet jų stambinimas kelia abejonių, ar neliks mūsų vaikai ir vaikaičiai tik samdiniai žemvaldžiams? Ar neatsitiks taip, kaip dabar, kaip smulkųjų verslų

baigia praryti „Maximos“ ir „Norfos“? Ką reiškia vadinamosios kvotos? Jei sovietmečiu buvo planas pagaminti kuo daugiau, tai ateityje – kuo mažiau. Argi savarankiška šalis negali spręsti, ką gaminti ir kiek? Tokie retoriniai klausimai kyla man, eilinei savo šalies pilietei, kuri dėl savo amžiaus, kaip ir dauguma mano kartos žmonių, linkę daugiau nepasitikėti ir aimanuoti. O juk visi trokštame tik laimės savo vaikams ir vaikaičiams dabar ir ateityje.

Sakoma, kad viltis - kvailių motina, bet juk pasakų personažui – kvailiui, trečiajam broliui – visada pasisekdavo, todėl ir tikiu, kad visa viltis – mes patys, mūsų vaikai ir vaikaičiai, jei sugebėsime jiems įskiepyti pagarbą ir meilę savo tėvynei, kalbai, jos žmonėms, savo kultūrai ir tradicijoms. Tikiu, kad mūsų vaikai ir vaikaičiai neliks mankurtais, nežinantys, kur jų tėvynė, kas jų tėvai, giminės ir neiškeis savo unikalios gimtojo krašto grožio į didmiesčių tviskančią prabangą...

Baigdama šį laišką, drįstu kreiptis į Jus, gerbiami tautiečiai europarlamentarai, ir paprašyti pasinaudoti savo galimybėmis Briuselyje ir dar daugiau nuveikti mūsų šalies labui. Ištvėrėms, sėkmėms ir stiprybėms jums.

Pagarbiai,

Laimutė Vaitkūnienė